

כריתות טו

מתנ"י.

<p>חמותו התחתנה עם בנו – חמותו וכלתו - מוסיף התגרשה או הוא מת והתחתנה עם אחיו אשת אחיו - מוסיף התגרשה או הוא מת והתחתנה עם אחי אביו - מוסיף והיתה גם אחות אשתו – חמותו ואחות אשתו חלים בבת אחת ואשת איש ונדה – מוסיף</p>	<p>הבא על חמותו - חייב עליה משום חמותו, וכלתו, ואשת אחיו, ואשת אחי אביו, ואחות אשתו, ואשת איש, ונדה.</p>
<p>שהתחתנו עם בנו וכו' (כמו למעלה)</p>	<p>וכן הבא על אם חמיו, ועל אם חמותו.</p>
<p>התחתן עם בתה, בת בתה ובת בנה (כל אחת ממשפחה אחרת כגון שיהו 2 בנות ובן לחמותו)</p>	<p>רבי יוחנן בן נורי אומר: הבא על חמותו - חייב עליה משום חמותו, ואם חמיו ואם חמיו אמרו לו: שלשתן שם אחד הן</p>
<p>ויקרא פרק יח פסוק יז עיות אשה וכתה זא תלצה את כת כנה ואת כת כתה זאתה זלזות ערותה שארה פנה זמה הוא</p>	

<p>סומכוס</p>	<p>ר' יוחנן בן נורי</p>	
<p>שחטה ואת בת בתה ואח"כ שחט את בתה - סופג את הארבעים, סומכוס אומר משום רבי מאיר: סופג שמונים</p>	<p>הבא על חמותו - חייב עליה משום חמותו, ואם חמותו, ואם חמיו</p>	<p>ר אלעזר א"ר הושעיא: ר' יוחנן בן נורי וסומכוס אמרו דבר אחד</p>
<p>דכולהו אותו ואת בנו מיקריין, דאין שמות מוחלקין – לא</p>	<p>משום שמות מוחלקין, דמיקריא חמותו ומיקריא אם חמותו ומיקריא אם חמיו</p>	<p>דחיית רבא</p>
<p>דגופין מוחלקין</p>	<p>אבל הכא דאין גופין מוחלקין - אימא כר' אבהו א"ר יוחנן ס"ל, דא"ר אבהו א"ר יוחנן: שארה הנה זמה היא - הכתוב עשאן לכולן זמה אחת</p>	<p>דחיית רב נחמן בר יצחק</p>

<p>תשובה</p>	<p>שאלת ר' עקיבא</p>
<p>לא שמענו, אבל שמענו: הבא על ה' נשיו נדות בהעלם אחת, שהוא חייב על כל אחת ואחת, ורואין אנו שהדברים ק"ו</p>	<p>הבא על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו, מהו? חייב אחת על כולן, או חייב על כל אחת ואחת?</p>
<p>לא שמענו, אבל שמענו: הבא על ה' נשיו נדות בבת אחת שהוא שם אחד, שחייב על כל אחת ואחת משום נדה, וראינו שהדברים ק"ו, ומה הבא על ה' נשיו נדות בבת אחת שהוא שם אחת - חייב על כל אחת ואחת, אחותו שהיא אחות אביו שהיא אחות אמו שהן ג' שמות - אינו דין שיהא חייב על כל אחת ואחת.</p>	<p>קושי: היכי דמי? אילימא כדקתני, מאי תיבעי ליה? הרי שמות מוחלקין, הרי גופין מוחלקין! תירוץ: אלא הכי קתני: הבא על אחותו שהיא אחות אביו שהיא אחות אמו, חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת, מהו? מי אמרינן: הרי שמות מוחלקין, או דלמא הרי אין גופין מוחלקין?</p>

קושי על התשובה של ר' יהושע ורבן גמליאל: איכא למיפרך: מה לה' נדות שכן גופין מוחלקין!

תירוץ: אלא אמר קרא: **עיות אחות זרה**, לחייב על אחותו שהיא אחות אביו שהיא אחות אמו.

הסבר המקרה: אמר רב אדא בר אבהו: משכחת לה ברשיעא בר רשיעא, שבא על אמו והוליד ב' בנות וחזר ובא על אחת מהן והוליד בן, ובא בנו על אחות אמו שהיא אחותו שהיא אחות אביו, דהוה ליה רשיעא בר רשיעא.

כא עליה וחזר ובא עליה וחזר ובא עליה (בהעלם אחת)

<p>חכמים</p>	<p>ר' אליעזר</p>
<p>אינו חייב אלא אחת</p>	<p>חייב על כל אחת ואחת</p>
<p>ומודים חכמים לר' אליעזר, בבא על ה' נשיו נדות בבת אחת - שהוא חייב על כל אחת ואחת, הואיל והוא גרם להן.</p>	
<p>קושי: מי אמרינן הואיל והוא גרם להן? והתניא: הוא בהעלם אחת והיא בה' העלמות - הוא אינו חייב אלא אחת, והיא חייבת על כל אחת ואחת!</p>	
<p>תירוץ/תיקון: אלא אימא: הואיל וגופין מוחלקין.</p>	

שאלה לפי ר' אליעזר: איבעיא להו: קצר וקצר מה לי אמר רבי אליעזר? טעמא דר' אליעזר התם משום דהוא דעבד תרתין, ואמטול להכי אמר: חייב על כל אחת ואחת, וה"נ דעבד תרתין, או דלמא טעמיה דרבי אליעזר התם משום דאי אפשר לו לערבן לביאות זו בזו, אמטול להכי א"ר אליעזר: חייב על כל אחת ואחת, אבל קצר כגרוגרת וחזר וקצר כגרוגרת בהעלם אחת, כיון דאפשר לו לערב שתי גרוגרות בבת אחת - אינו חייב אלא אחת, מאי?

תשובה רבה – חייב 2	תשובת רב יוסף – חייב 1
טעמא דר"א התם משום דעבד תרתין, ה"נ הא עבד תרתין	טעמא דר' אליעזר התם דאי אפשר לו לערבן, אבל אפשר לו לערבן - אינו חייב אלא אחת.
<p>קושי: ר' אליעזר מחייב על ולדי מלאכות (תולדות) במקום אבות מלאכות, הא אב ואב בבת אחת - פטור, ואי אמרת טעמא דרבי אליעזר משום דקעבד תרתין, אמאי פטור?</p> <p>תירוץ: אמר מר בריה דרבנן, אנא ורב נחומי בר זכריה תרגימנא: הכא במאי עסקינן - בדלית המודלית על גבי תאינה וקצצן בבת אחת (גם קצירת התאנה - אב, וגם זמירת הגפן - תולדה), משום הכי מחייב רבי אליעזר, הואיל ושמות מוחלקין וגופין מוחלקין, דכוותה קצר וקצר היכי משכחת לה דמיפטור? כגון שקצר שתי גרוגרות בבת אחת אבל קצר כגרוגרת וחזר וקצר כגרוגרת - חייב כי שני מעשים נפרדים</p>	

שאלת ר' עקיבא	תשובת ר' יהושע ורבן גמליאל
אבר המדולדלת בבהמה, מהו?	לא שמענו, אבל שמענו: אבר המדולדלת באדם שהוא טהור, וכך היו מוכי שחין עושין בירושלים, הולך לו ערב פסח אצל הרופא וחותכו, עד שמניח בו כשערה, ותוחבו בסירא ונמשך ממנו, והלה עושה פסחו והרופא עושה פסחו, ורואין אנו שהדברים ק"ו

סתירה

המוחק את הכרישה, והסוחט בשערו ובכסותו - משקה שבתוכו אינם בכי יותן, והיוצאין ממנו הרי הן בכי יותן. אמר שמואל: וכרישה עצמה הוכשרה, מאי טעמא? בשעת פרישה ממנו הוכשרה	ערב פסח הולך לו אצל כו', ואי אמרת בשעת פרישתן הוכשר, הא איכא נמי ההוא אבר המדולדל בשעת פרישתו מאדם נטמיה לאדם!
בנייתזין בכל כחן (כמו שאמר רב יוסף במקום אחר)	

היכא איתמר דרב יוסף? אהא: זב וטמא מת שהיו מהלכים וירדו עליהם גשמים, אף על פי שסוחטין (מצד העליון לצד התחתון - טהורים, שאין מחשבין אלא שיצאו מכולן, יצאו מכולן - הרי מכשירין אמר רב יוסף: בנייתזין בכל כחן

שאלת ר' עקיבא	תשובת ר' יהושע	נוסח 1
השוחט ה' זבחים בחוץ בהעלם אחת, מהו? חייב על כל אחת ואחת או אחת על כולן?	שמעתי, באוכל מזבח אחד מה' תמחויין בהעלם אחת, שהוא חייב על כל אחת ואחת משום מעילה, ורואה אני שהדברים ק"ו	נוסח של ר' שמעון
אם הלכה נקבל, אם לדין יש תשובה. ולא, אם אמרת במעילה - שעשה בה את המאכל כאוכל ואת המהנה כנהנה, צירף את המעילה לזמן מרובה, תאמר בנותר שאין בו אחת מאלו?		תגובת ר' עקיבא לר' יהושע

שאלה: מאי קשיא ליה לר"ש?

תשובה: הכי קא קשיא ליה: מה ראייה לשוחט מאוכל? מה לאוכל שכן נהנה! הסבר הקל וחומר של ר' יהושע: ורואה אני שהדברים ק"ו: מה מזבח אחד שאין גופין מוחלקין - חייב על כל אחת ואחת משום תמחויין מוחלקין, חמשה זבחים דגופין מוחלקין לא כל שכן;

